

Slovenski list

Izhaja vsak ponedeljek zjutraj

Uredništvo: Kopitarjeva ul. št. 6/III
Te efon št. 3487, interurban 3487
Rokopisi se ne vračajo

Posamezna št. 1 Din, mesečno, če se sprejema list v upravi, naročnina 4 Din, na dom in po pošti dostavljen list 5 Din. Celoletna naročnina 50 Din, polletna 25 Din, četrtletna 13 Din. Inserati po dogovoru

Uprava: Kopitarjeva ulica št. 6/III
Poštni ček, račun, Ljubljana 15.179
Telefon šte. 2549

Georges Clemenceau – umrl

Po njegovi želji se izvrši pogreb brez uradnih svečanosti

Pariz, 24. nov. AA. Georges Clemenceau je umrl davi ob 1.45.

Pariz, 24. nov. AA. »Havas«, ki je sprva javila, da je Georges Clemenceau preminul ob 2.15, je kasneje popravila svojo vest. Clemenceau je preminul točno ob 1.45.

ZADNJE URE

Ob 1.10 je zdravnik pregledal bolnika in ugotovil, da leži v popolni nezavedi. Zdravnik je takoj izjavil, da bolnik ne bo živel dolgo in da mu je komaj usojeno del noči. Po tem pregledu je izdal zdravnik zadnji bulletin, ki se je glasil: »V njegovem mehurju ni niti kapljice mokrote. Srce še bije, a ko odpove srce, nastopi katastrofa.« Čeprav je bila bolnikova žila slaba, je bilo vendar čuti njene utripe.

Pariz, 24. nov. AA. »Havas« izve, da je bil pri umirajočem Clemenceauju sredi ob 21.35 minister financ Loucheur. Po odhodu od bolnika je Loucheur izjavil novinarjem:

»Še včeraj zjutraj je Clemenceau sedel na postelji v hlačah in copatah ter bil bolj podoben vojaku na oddihu, kakor na smrti bolnemu človeku. Sedaj se že vidi, da umira.«

UMRL KO VSI ČLANI RODBINE

Pariz, 24. nov. (Tel. »Sl. L.«) Georges Clemenceau je umrl ponoči od sobote na nedeljo ob 1.45. Njegova smrt je zaključila vrsto misterioznih dogodkov v rodbini, katerim se še noben član rodbine ni mogel izogniti. Vsi njegovi bratje so do sedaj umrli ob nedeljah meseca novembra skoro ob isti uri kakor on. Smrt je nastopila po 24 urni agoniji, ne da bi se bil Clemenceau zopet zavedel. Zastrupljen se je razširil skoro na vse notranje organe, samo srce heroičnega borilca in zmagovalca je še delovalo. Tudi njegov oče se je boril 48 ur s smrtjo. Ob 1.45 pa je bilo življenje končano. Velika množica ljudi, ki je bila zbrana pred njegovo hišo, se je ob smrti razšla popolnoma tiho. Ob dveh je prišel zdravnik Laubry, ki je ugotovil smrt. Ob 2.15 je prišel slikar Andree Godard, da še enkrat naslika velikega prijatelja na postelji v starem vojaškem plašču in mali čepici, kakršen je bil nešteto krat naslikan v listih. Ob treh je prišel kot prvi kondolent ministrski predsednik Tardieu, ki so ga zbudili.

Oporoka Clemenceau-a

Pariz, 24. nov. AA. Davi so odprli oporoko pokojnega Clemenceauja. V njej je bila med drugim izražena sledeča želja: »O priliki mojega pogreba ne želim, da bi se priredile uradne svečanosti. Samo moja rodbina naj me spremlja do mojega poslednjega bivališča. Zaradi te pokojnikove želje se more Francija pridružiti pokojnikovim sorodnikom v njih žalosti samo z dvema aktoma: Predsednik vlade je že davi ukazal, da se na vseh javnih zgradbah razobesi zastava na pol droga; v ponedeljek bo imel predsednik parlamenta, a v torek predsednik senata govor, v katerem bosta izrazila poslednjo čast pokojnemu Clemenceauju, a takoj na to bosta seji v znak žalosti prekinjeni.

Clemenceau na mrtvaškem odru

Pariz, 24. nov. AA. Georges Clemenceau je mrtev. Preminul je davi ob 1.45. Zdravnik dr. Jaquement je ob 2.20 službeno ugotovil, da mu je ded mrtev. Clemenceau je ležal na smrtni postelji v svoji navadni sivi obleki. Ob postelji so mu bili otroci, vnuki, sluga in njegov šofer.

Davi ob 3 je pristopil k postelji pokojnika predsednik francoske vlade in Clemenceaujev dolgoletni prijatelj Tardieu. Pogled na starega prijatelja ga je globoko ganil. Po odhodu iz hiše žalosti je izjavil novinarjem, da ne bo nikakih službenih svečanosti. Davi so na vseh državnih zgradbah razobesili žalne zastave na pol droga v znak žalosti. Truplo pokojnega Clemenceauja prepeljejo po njegovi želji v Vendéejo. Pogreb se bo vršil točno po njegovi

želji. Ob 10 dopoldne so odprli njegovo oporoko.

Pariz, 24. nov. AA. Ker je Clemenceau preminul v prvih jutranjih urah, današnji jutranjki večinoma še ne prinašajo vesti o njegovi smrti. »Echo de Paris«, »Ere Nouvelle« in »Matin« pa so priredili posebna izdanja, v katerih popisujejo velike pokojnikove zaslugе. Njegov delež pri končni zmagi zavezničkov v svetovni vojni je precejšen. Clemenceau je ostal zvest do skrajnosti vsem zaveznikom Francije.

Pariz, 24. nov. AA. Predsednik francoske vlade Tardieu je izjavil rodbini pokojnega Clemenceauja v imenu francoskega naroda željo, da se vrši pogreb s svečanostmi in na državne stroške. Pokojnikova rodbina je to ponudbo francoske vlade odklonila, češ, da je poslednja želja Clemenceauja, da naj bo njegov pogreb skromen in intimen. Pogreb bo jutri opoldne v pokojnikovem rodnem kraju v majhnem gozdiču 23 km od La Roche s. Yon.

Pariz, 24. nov. AA. Davi na vse zgodaj so se pred hišo, v kateri je umrl Clemenceau, zbrale ogromne množice ljudstva, tako da je morala policija postaviti kordon, da vzdrži red.

Pariz, 24. nov. AA. Davi je izrazilo poslednjo čast pokojnemu Clemenceauju mnogo uradnih oseb, med njimi predsednik republike Doumergue in člani vlade, ki so se vpisali v knjigo. Kipar Cognier je posnel po pokojniku masko.

Na grobu pokojnega Clemenceauja bo stal nagrobni kamen, ki ga je pokojnik dobil že pred leti od nekega prijatelja iz Grčije. Pogrebu bo prisostvovala vsa rodbina, dalje nekateri poslanci, intimni prijatelji pokojnega Clemenceauja in general Mordag. V želji, da se pridruži splošni narodni žalosti, je vlada

nocoj sklenila, da bodo v času pogreba streljali s topovi v vseh francoskih mestih, kakor je to navada edino le še na dan proslave premirja. Clemenceaujevo truplo so nocoj ob 7 položili v krsto, čemur je prisostvoval tudi predsednik vlade Tardieu. Krsto so takoj odpeljali z avtomobilom v Clemenceaujevo rodno mesto v Vendéejo.

Sožalje Jugoslavije

Belgrad, 24. nov. (Tel. »Sl. L.«) Vest o smrti francoskega državnika Clemenceau-a je prispela v Belgrad v današnjih zgodnjih jutranjih urah ter je izzvala v vseh političnih krogih globoko potrlost, ker je bil veliki francoski državnik znan kot velik prijatelj jugoslovanskega naroda. Ko so včerajšnji listi prinesli vest, da se Georges Clemenceau bori s smrtjo, je bil Belgrad pripravljen, da pride v kratkem žalostna vest, da je veliki državnik v resnici preminul.

Nj. V. kralj je poslal danes predsedniku francoske republike Doumergue-u brzojav, kjer izraža sožalje povodom smrti bivšega predsednika francoske vlade Georga Clemenceau-a. Belgrajski listi so današnje izdaje posvetili v glavnem življenju in delovanju umrlega francoskega državnika in načelnika medzavezniških vlad od l. 1917. dalje. Ravno tako je tudi v Zagrebu in Ljubljani napravila vest o smrti velikega državnika globok vtis.

Velikemu državniku in rodoljubi — večna slava!

Sožalje britanske vlade

Pariz, 24. nov. AA. Britanski veleposlanik v Parizu je sporočil predsedniku francoske vlade Tardieuju sožalje predsednika britanske vlade Macdonalda, v katerem le-ta izjavlja, da ves angleški narod skupno s francoskim občujejo smrt velikega francoskega državnika.

Kronprinz o Clemenceau-u

Pariz, 24. nov. (Tel. »Sl. L.«) Med raznimi navdušenimi in kritičnimi nekrologi je posebno omeniti tudi nekrolog v pariški izdaji »Chicago Tribune«, ki ga je spisal bivši nemški kronprinz, kjer se navaja: L. 1920. je imel sotrudnik »Chicago Tribune« Henrik Wales razgovor z bivšim nemškim prestolonaslednikom na otoku Irlingen na Holandskem. V tem razgovoru mu je prestolonaslednik povedal tudi svoje misli o Clemenceau-u. Dejal je:

»Clemenceau je v prvi vrsti povzročil nemški poraz, ker ta mož se nikdar ni hotel priznati za premaganega. Niti Wilsonovih 14 točk, niti vstop Amerike v vojno s svojim neskončnim človeškim materijalom, niti Lloyd George, niti angleška mornarica niso bili oni, ki so nas premagali. Vse to ne šteje nič v primeri z neznanim majhnim starčkom, ki je bil takrat na čelu francoske vlade. Novembra 1917, ko je moja armada odbila francosko ofenzivo in prizadejala Francozom najstrašnejše izgube, ko bi noben drug politik na njegovem mestu ne nadaljeval vojne, je Clemenceau odgovoril samo: »Bili se, bili se, bili se, zmagati, zmagati!« Ko smo bili leto pozneje slo kilometrov pred Parizom in se je vrstila

naša zmaga za zmago, tudi takrat se ta mož ni obotavljal. V resnici je takrat združitev vseh zavezniških armad pod maršalom Fochom učinkovala na naše čete zelo neugodno, pa tudi te odredbe so bile delo Clemenceaua. Nemški generalni štab je zgubil pogum in ta obupanost je prevzela vse naše čete. Vse to pa je imelo svoj izvor v prepričanju, da nobena sila na svetu in nobeno orožje ne more premagati tega majhnega, sivega starca.

Bila je velika sramota francoskega naroda, da je tako sramotno postopal z možem, ki mu je pripomogel do zmage. Tudi mojega očeta so zelo kritizirali, ko je prelomil zvezo z Bismarkom, toda Bismarkov in Clemenceaujev slučaj sta popolnoma različna. Moj oče je Bismarcka odsvolil po ustvaritvi nemške države, po l. 1870. Francoska republika pa je bila izredno kruta, ko je vlada gigantične zmage prisilila k odstopu onega, ki ima vse zaslugе za zmago.« Prestolonaslednik je zaključil: Če bi mi bili imeli takega Clemenceau-a, moja takega kalibra, s pogumom tega Francoza, bi jaz danes ne bival na tem strašnem, majnem otoku, tedaj bi Nemci ne bili izgubili vojne.

Italija proti Franciji

Pogajanja o pomorski razorožitvi zastala

Pariz, 24. nov. (Tel. »Sl. L.«) Diplomatska pogajanja, ki so se komaj začela med Rimom in Parizom o problemih londonske razorožitvene konference, so po vesteh »Petit Parisien« že zopet zastala. Italijanski poslanik, grof Manzoni je baje pri svojem zadnjem obisku pri Briand izročil noto, ki jo je pa Quai d'Orsay do sedaj tajfil. Ta nota je po kratka in ostra ter se omejuje v bistvu na ugotovitev, da je Italija sicer pripravljena, razorožiti svojo mornarico na vsako poljubno minimalno mejo, toda pod pogojem, da nobena druga kontinentalna država ne bo imela večje mor-

narice, kar pomeni z drugimi besedami, da vztraja Italija pri stari zahtevi glede enakosti mornarice s Francijo. Kakor dalje javlja diplomatski dopisnik »Petit Parisien«, je Italija izjavila, da je od tega pogoja odvisno nadaljevanje pogajanj s Francijo o mornariškem vprašanju. Če Francija te zahteve ne sprejme a priori, bi Rim smatral vsako nadaljnjo razpravo za brezpomembno in bi si obenem pridržal, priključiti se v vseh problemih pomorskega razoroževanja, tako tudi glede podmornic, angleškemu stališču.

Iz življenja velikega moža

Pariz, 24. novembra. (Tel. »Sl. L.«) George Clemenceau je bil rojen 28. septembra 1841 v majhnem kraju v Vandeeji, ter je postal, kakor njegov oče, zdravnik. V svoji doktorski disertaciji je skušal ovreči duševno teorijo velikega Wircowa. Ker je bil Clemenceau republikanec, kakor njegov oče, ki je bil pod Napoleonom III. pregnan v Alžir, pa že na potu v pregnanstvo pomiloščen, se je zgodaj posvetil politiki. Skupaj z Zolaom je kot 20letni mladenič ustanovil literarno-umetniško bojno glasilo »Le Travail«, ki pa je izšla samo v osmih številkah, ker je bil Clemenceau radi hujškanja obsojen na več mesecev ječe. Leta 1868. je šel kot »Tempove« dopisnik v Ameriko, francosko-nemška vojna pa ga je poklicala nazaj.

Dne 4. novembra 1871 je Clemenceau z nekaterimi somišljeniki vdril v palačo Bourbon v Parizu in zahteval, da se izkličje republika. Ko je par dni nato Gambetta prevzel začasno vlado, je bil Clemenceau imenovan za župana v mestnem okraju Montmartre. Bil je izvoljen tudi za narodnega poslanca. Dne 7. februarja 1871 je protestiral z Gambetta proti temu, da se Alzacija in Lorena odločita od Francije. Med vstajo komune je brezuspešno poskušal posredovati, postal je obema strankama sumljiv in je komaj ušel prekomu sodu.

V parlament je prišel Clemenceau leta 1876. Leta 1879. je prvič nastopil kot rušilec kabinetov. Leta 1882. je po smrti Gambette prevzel vodstvo radikalne stranke. Leta 1890. je ustanovil svoj bojni list »La Justice«, pri katerem sta sodelovala poznejši zunanji minister Pichon in poznejši predsednik republike Millerand. Liebknechtov oče, ki je pisal pod psevdonimom Outis, je deloval kot berlinski dopisnik. V panamskem skandalu je bil Clemenceau osumljen ter je izgubil svoj poslanski mandat. Do leta 1902, ko je bil izvoljen v senat, se je prvič umaknil iz aktivne politike in se še z večjo vnemo posvetil časnikařtvu in pisateljstvu. Takrat je bil tudi dopisnik dunajske »Neue Freie Presse« ter je razen dveh knjig obelodanil tudi dve igri.

V Dreyfusovi aferi je bil Clemenceau zopet v prvih bojnih vrstah. Govori se, da je on našel naslov za znano Zolajevo pismo »J'accuse«. Kot urednik »Matin-Aurore« je bil obsojen skupaj s Zolaom.

Leta 1906. je bil notranji minister v kabinetu Sarrien, kateremu so pripadali tudi Poincare, Briand in Doumergue. Oktobra istega leta je postal kot naslednik Sarriena ministrski predsednik. Namesto Poincareja je imenoval za finančnega ministra Caillauxa. Njegovo prvo dejanje je bil izgon papeževga nuncija Montagnya leta 1907. je izbruhnila stavka viničarjev v južni Franciji, ki je kmalu zavzela obliko državljanske vojne. Čete so se ulpale. Clemenceau je bil prisiljen k boju.

Dne 11. februarja 1908 je imel o priliki odkritja nekega spomenika govor o Alzaciji in Loreni. Govor je povzročil senzacijo, ker je po dolgoletnem molčanju francoskih vlad prvič izjavil, da spomin na izločitev obeh dežel še ni ugasnil.

Ko je Delcasse vrgel njegovo vlado, se je Clemenceau drugič vrnil k časnikařtvu. Leta 1910. je skupaj z Mandelom in Francois Albertom ustanovil list »L'Home Libre«. Leta 1912. je protestiral proti maroški pogodbi kot proti »političnemu monsturu in trojanskemu konju«.

V prvih letih svetovne vojne je bil voditelj opozicije, katerega so se zelo bali. V svojem listu, ki ga je preimenoval v »L'Home enchainee« (zvezan človek), je brezobzirno krifical vlado in vojno vodstvo. Vsak njegov članek se je končal s stavkom: »Nemci so še vedno v Noyonu!«. Dne 22. julija 1917 je v senatu obtožil notranjega ministra Malvyja: »Izdali ste interese domovine!« Strmoglavil je kabinet Caillaux-Malvy tedaj je postal 16. novembra 1917 njun naslednik. Zahteval je, da se postavi Malvy pred državno sodišče, Caillaux pa je bil aretiran.

V svoji vladni izjavi je rekel Clemenceau: »Imamo samo eno misel: Vojna na nož! Nobene pacifiistične propagande, vojna, samo vojna!« Na mirovni oklic socialističnega kongresa v Stockholmu je odgovoril: »Moja zunanja politika in moja notranja politika sta eno. Notranja politika je za vojno, zunanja politika je za vojno. Nesrečna Rusija je izdala, mi vodimo vojno dalje. Nesrečna Rusija je morala kapitulirati. Vodil bom vojno dalje do zadnje četiri ure.« Brez Clemenceaujevega odpora bi Francija najbrže po zimi leta 1917. omagala. Dne 19. februarja 1919, nekoliko ur potem, ko so mešverseilskimi pogajanjmi zavezniški sprejeli pak Društva narodov, je poskušil neki artist atentat na Clemenceaua. Od osmih krogel ga je ena zadela v pljuča, toda že 7. maja je kot predsednik mirovne konference sprejel nemške odposlance, da jim sporoči pogoje zmagovalcev. Dne 29. junija je bil podpisana mirovna pogodba, ki je triumfalno zaključila Clemenceaujevo dolgo politično kariero.

Krekov duh med »Sočani«

Predavanje prof. Ivana Dolence v društvu »Soča«.

V »Soči«, ki prireja pozimi vsako soboto zvečer predavanja za svoje članstvo v salonu restavracije pri »Levus«, se je zadnjo soboto vršil lep večer. Prof. Ivan Dolence je predaval o velikem Slovencu in velikem Jugoslovancu dr. Janezu Ev. Kreku. S toplimi besedami se je posrečilo predavatelju pričarati med »Sočane« duh tega našega genija.

Večer je otvoril društveni tajnik, ki se je spominjal Kreka kot velikega prijatelja primorskih beguncev, katerim je lajšal gorje, kjer je le mogel. Ko je l. 1915. izšel odlok, da se morajo vsi begunci izseliti izven vojnega pasa, je Krek izposloval, da se je ta odlok omilil. Primorci so mu bili zato tudi hvaležni. Tudi odkritja spominske plošče v St. Janžu so se l. 1918. Primorci udeležili v velikem številu.

Prof. Dolence je v začetku omenjal, da bo čez 4 dni 62 let, odkar se je rodil Krek. Mož, kakor je Krek, bo še desetletja predmet študij.

Predavatelj je nato očrtal mladost Krekovo. Sin prvorojenec mladega učitelja iz Selške doline in še mlajše matere iz Sodražice, je družil v sebi ponos, energičnost in koleričnost Gorenjca ter veselo, dovipnost in hudomušnost Ribničana. Devetletnemu mu je umrl oče — žrtev padarja — in mati se je preselila s petimi otroci v Selce. V materini trafiki se je privadil mladi Krek občevanja z možmi možatih razgovorov in družabnosti. Mati je bila nekaka pokroviteljica vseh okoliških beračev, od nje se je navzel usmiljenja ter se navadil spoznavati ljudi.

V gimnaziji je živel Krek zelo borno. V Alojzijevežu je bil neugnan in najbolj živ, ko je študiral višjo solo, pa je živel zelo bedno. Ze tedaj je bila njegova strast slovanska filologija. Po maturi je stopil nepričakovano v semenišče. O prišljenem duhovniku v nem ne more biti govora.

Njegova življenjska deviza je bila: »Za druge smo, ne zase.« To geslo je Krek izpolnjeval vse življenje, da je mogel Cankar ob njegovi smrti zapisati: »Zopet se je izkazalo, da kdor daje ljubezen, mu bo povrnjena stotero!«

Njegova hiša je bila kakor čebelnjak. Ves dan so hodili ljudje tja in ven. Bil je zadnja in stanca za pametno misel in — tudi če je veljalo dobiti denar.

Svoboden proti cerkvi in državi je odklanjal vse časti in ni maral za visoke karijere. Le s težavo ga je škof spravljal v dunajski Augustineum, kjer so se vzgajali bodoči visoki duhovniki. Tam se je seznanil z vsemi avstrijskimi narodnostmi ter se je v občevanju s svojimi tovariši naučil vseh slovanskih jezikov. On je bil, ki je med drugimi vzbudil pri Slovincih zanimanje za ukrajinsko literaturo. Na Dunaju se je seznanil tudi z delavskim gibanjem ter je spoznal, da si družba more izbrati le evolucijo, če noče, da je ne ugonobi revolucija.

Na domačih tleh se ni vsiljeval delavcem, delavci sami so ga našli. Snoval jim je prve strokovne organizacije, konsumna društva, stavbne organizacije. Njegova zasluga je, da so delavci sezidali tedaj 105 hišic v ljubljanskih predmestjih, deficit pa je plačeval sam do smrti.

Mreža posojilnic in zadrug, ki danes prepletajo Slovenijo, je njegova zasluga. Kot Jugoslovane je gojil veliko stikov s Srbi in Hrvati ter je govoril srbski tako dobro, da ga niti Srbi sami niso ločili od sebe.

Imel je očarujočo silo do človeškega srca, njegova agitatorična zmoglost je bila neodoljiva.

Krek je ustanovitelj slovenske trgovske šole v Ljubljani in zadružne šole, ki je bila prva v Avstriji in druga v Evropi. Bil je skrajno zainteresiran na premoženju naroda. Njegova misel je bila: »Slovinci do morja, Slovinci v Trst!«

Med vojno je skrbel za primorske begunce. Primorske Slovence je zelo ljubil, bil pa je pravičen tudi do Italijanov. Tedaj so primorski begunci sklenili, da ga bodo po vojni imenovali vse furlanske, italijanske in slovenske občine za častnega občana. Zaključek vojne je to seveda preprečil.

Skrivnost Krekovih uspehov je v tem: Bil je mož sijajne inteligence. Znal je 15 jezikov, celo 50 let star se je naučil madjarščine. Župančič poje o njem:

»Bil je med nami mož,
kot zrno klen in zdrav,
ter kot knjige mi,
ljudi je brati znal.«

Dalje je bil mož silne volje. Vedel je: kar je potrebno, je možno! Hermann Wendel je kot motto svoje nemške biografije o njem zapisal drugo njegovo geslo: »Začeti je treba, to je vsa skrivnost.«

Še nadalje je predavatelj označil Kreka kot moža silnega spoštovanja do dela. Vedel je, da je veličina našega naroda odvisna od njegove pridnosti. Govoril je: »Naš narod je narod dela. Zato ne bo umrl!« Krek je bil tudi mož globoke znatnosti in so se zlasti njegovi parlamentarni govori ravno radi tega odlikovali.

Ob koncu svojega predavanja je predavatelj na kratko še očrtal literarno delo Kreka: Spisal je približno 6000 člankov, mnogo novel, iger in podlistkov. Njegovim pesmim se ne da očitati nepoetičnost in je v dokaz prečital njegovo pesem o nezakonski materi »Ančina povest«.

Predavanje g. prof. Dolence je tako srečno in uspelo očrtalo Kreka v vsej njegovi veličini, da je ob zaključku prof. Bačič popolnoma pravilno konstatiral: »Duh Kreka je bil med nami!« Prof. Bačič se je nato še spominjal Krekovega dela za istrske Hrvate in Dalmacijo. Neki dijak je lepo recitiral župančičevo posvetitev »Janezu Evangelistu Kreku«.

Akademiki proti Sarkotiću

Energičen nastop naših dunajskih študentov proti gen. Sarkotiću

Dunaj, 24. nov. (Tel. »Sl. L.«) Jugoslovanska akademska mladina na Dunaju, zbrana v osrednjem akademskem društvu »Sloga«, je sklenila na zborovanju dne 22. t. m., katerega se je udeležilo 500 oseb, da zaradi članov, ki jih je priobčil generalni polkovnik Sarkotić v nekaterih dunajskih listih, opozori objek-

tivno in nepristransko avstrijsko javnost na to, da je politika generala Sarkotića in nekaterih separatistov že l. 1918. doživela popoln polom. Jugoslovanska akademska mladina, ki v velikem številu študira na vseučiliščih avstrijske republike in ki so ji zelo pri srcu dobri odnosi med njihovo domovino in Avstrijo,

hoče zelo predočiti vsej avstrijski javnosti, da mora o biti prizadevanja teh elementov že zaradi tega iluzorično, ker nimajo za seboj nikogar od jugoslovanskega naroda in ker njihova stremjenja nikdar niso bila v soglasju z nacionalno politiko jugoslovanskega naroda, daš hočejo govoriti v njegovem imenu.

Likvidacija okrajnih samouprav

Do 31. decembra morajo biti vse računske knjige zaključene

Ljubljana, 25. novembra. (AA) Ministrstvo za finance je izdalo navodila za zaključno poslovanje okrajnih samouprav. Ta navodila obsegajo v glavnem tole:

Vsi zastopi zdravstvenih okrožij in okrajnih blagajn na ozemlju bivše ljubljanske in mariborske oblasti naj dne 31. decembra 1929 zaključijo svoje računske knjige, ker preneha s tem dnem njihovo poslovanje. Ta dan naj se zaključi blagajniški dnevnik tako, da se seštejejo prejemki in izdatki ter ugotovi preostanek gotovine in drugih denarnih sredstev. Ta zaključek naj podpisata načelnik in blagajnik oboj. knjigovodja. Vsa ugotovljena gotovina, druga denarna sredstva in ev. depoziti se morajo takoj po zaključku odkazati odnosno odpremiti kr. banki upravi. Na posebni zapisnik naj se prenese iz blagajniškega dnevnika blagajniško stanje, dalje ugotove morebitni depoziti in drugi premoženjski objekti, tako premoženja kakor tudi nepremičnine. Pri nepremičninah naj se predložijo zemljkajniški podatki. Zapisnik se mora predložiti do 3. januarja 1930 sreskemu načelniku, ki predloži spise s svojimi opazkami kr. banki upravi do dne 5. januarja 1930.

Takoj po zaključku poslovanja se mora izdelati zaključni račun za leto 1929. ter z vsemi knjigami in ostalimi potrebnimi prilogami predložiti kr. banki upravi najkasneje do 31. januarja 1930.

Brez odloga se morata na to sestaviti dva proračuna in sicer mora obsegati prvi dobo od 1. januarja do 31. marca 1930, drugi pa dobo od 1. aprila 1930 do 31. marca 1931. Proračun za dobo od 1. januarja do 31. marca 1930 naj vsebuje le najnujnejše izdatke. Proračun za dobo od 1. aprila 1930 do 31. marca 1931, ki naj bo ločen od prvega, naj vsebuje vse redne potrebščine za vso proračunsko dobo. Pri tem naj se varuje načelo razumnega varčevanja. Ta dva proračuna se morata predložiti sreskemu načelniku najkasneje do 20. decembra 1929.

Zdravstvena okrožja bivše mariborske oblasti morajo ob predložitvi obeh proračunov v smislu uredbe o samoupravnih zdravstveni službi »Samouprava« št. 10/37 od 11. novembra 1928) izkazati, koliko odpade od njihovega proračuna na vsako posamezno občino.

Natančna navodila so natisnjena v »Službenih novinah« št. 270 z dne 18. novembra

Kongres naših lesnih industrijalcev

Zagreb, 24. novembra. (Tel. »Slov. listu.«) V posvetovalnici trgovske in industrijske zbornice se je danes dopoldne vršil kongres zveze lesne industrije savske in dravske banovine kraljevine Jugoslavije, na katerega so prišli tudi predstavniki ostalih društev domače lesne industrije iz Srbije in Vojvodine, predvsem pa številni delegati iz vseh krajev savske in dravske banovine, posebno pa iz Gorskoga kotarja in Gorenjske. Kongresu je prisostvoval predstavnik gozdarskega ravnanstva. Najprej je kongres poslal brzojavni pozdrav Nj. Vel. kralju, nato pa se predsedniku vlade Petru Živkoviću in gozdarskemu ministru. Predsednik je

v svojem govoru pozdravil bana dravske banovine in ž. Serneca in bana savske banovine dr. Silovića. Nato je bilo prečitano izčrpno poročilo o delu in stanju naše domače gozdarske industrije, ki končuje v nadi, da bo naša lesna industrija v novem stanju, ki je nastopilo s 6. januarjem, dočkala lepšo bodočnost. Sprejeta je bila resolucija, vsebujoča zahteve naših malih gozdarskih industrijcev, ki zahtevajo predvsem, da gozdarski zakon, ki je že sankcioniran, čimprej uveljavi in reši domačo lesno industrijo. Zvečer se je vršila skupna večerja.

Detomor na ljubljanskem polju

Med napol razpadlimi barakami ob Vodovodni cesti je nastalo včeraj popoldne veliko razburjenje radi dogodka, o katerem se je kmalu nato raznesla vest tudi po vsej Ljubljani. Na smetišču v jami med Vodovodno in Dunajsko cesto, blizu Stadiona, so našli trupce mrtvega novorojenčka moškega spola.

Delavec Milan Simić iz bližnjih delavskih barak je brskal med 2 in 3 popoldne, da bi našel kaj odpadkov za kurjavo, s katerimi si je hotel ogreti svoje ubožno stanovanje. Pri brskanju je vzbudil na smetišču njegovo pozornost kupček eunj. Pobrskal je med eunjami in ostrmel: iz eunj se je pokazal bled, mrtvaški obrazček. Odmotal je zavitek in pokazalo se je majcenno trupce.

Presenečen je sklical sosede skupaj — na mah je bilo na smetišču vse polno ljudi. Iz barak, človeka nevednih, iz sosednjih zidanih hišic, celo s ceste in iz bližnjih žišenkih hiš so vrel skupaj ljudje, da si ogledajo nedolžno žrtev brezvestne matere in da so očividci zločina. Kmalu je bila na mestu tudi policija s policijskim zdravnikom dr. Avramovičem in dežurnim uradnikom Gregoričem

na čelu. Dr. Avramović je mogel ugotoviti, da je bil otrok normalno rojen in da ne gre tu za splav. Če je otrok sploh še živel, bo pa mogoča ugotoviti šele obdukcija. Na odredbo dr. Avramoviča so prenesli trupce v mrtvašnico k Sv. Krištofu.

Kdo bi bila mati zapuščenega otroka, še ni mogoče ugotoviti, policija pa je že ukrenila vse potrebno, da jo izsledi. Iz okolnosti pri najdbi novorojenčka bi se dalo sklepati, da je mati takoj po rojstvu zavila svojega otroka v eunje, morda ni niti pogledala, če sploh živi ali ne, ter ga odnesla na smetišče. Zgoditi se je moralo to v noči od sobote na nedeljo, zakaj podnevi ni nihče opazil kake sumljive ženske, čeprav se tam okoli igra polno otrok. Mati mora biti zelo krepke narave, da je mogla sploh po rojstvu takoj izpostaviti otroka. Če je bil otrok živ, je smrt nastopila radi mraza in pomankanja hrane. V okolici teh barak ne vedo ljudje za nobeno žensko, da bi pri detomoru prišla v poštev. Še so ljudje govorili marsikaj ter ugibali to ali ono, vendar pravega ni vedel povedati nihče.

Fašstovska fronta od Jadrana do Vzh. morja

Načrti Heimwehrovcev - Odločno stališče dr. Schobera

Dunaj, 24. novembra. (AA) Te dni se je zvezni kancler Schober razgovarjal z nemškimi časniki, ki so omenili, da dobivajo Heimwehrovci orožje iz inozemstva in da so v zvezi s fašisti. Časnikarji so omenili, da snujejo Heimwehrovci fašistično fronto, ki naj bi segala od Jadrana do Vzhodnega morja. Schober je na to odgovoril, da ni nemogoče, da bi

bili Heimwehrovci skušali dobiti orožje iz inozemstva, gotovo pa je, da to orožje v Avstrijo ni prišlo. Schober je naposled izrazil svoje polno zaupanje v vicekanclerja Vaugoina. Izjavil je nadalje z vso odločnostjo, da bo vsak upor in poskus Heimwehrovcev izpremeniti obstoječ red v državi zatrl s policijo in vojaštvom.

Sovjetske spletke v Grčiji

Atene, 24. nov. AA. Policija prinaša čedalje več jasnosti v tajno in zakulisno delovanje sovjetskih agentov in komunistov v Grčiji. K temu je največ pripomogel bivši komunistični urednik Rizopastos. Ta je policiji prijavil in pojasnil doslej neznani zločin, ki se je odigral l. 1924. v Volosu. Tam je neki šofer ubil blagajnika »American Exchange banke« Kordomakisa. Blagajnik je po nalogu komunistične centrale ukradel svojemu zavodu dva milijona drabem, ki jih je nato stranka potrošila za strankarske namene. Blagajnik je bil kasneje obsojen od komunistične stranke na smrt. Njegova nadaljna usoda je ostala v popolni tajnosti. Policija je na osnovi te izpovedi

aretirala šoferja. Policija ima dokaze v rokah, da je v komunistični akciji v Grčiji zapleten tudi dosedanj sovjetski poslanik v Atenah. To je razvidno iz tega, kar je policija naprosila liste, naj ne poročajo o gornjem in o podobnih dogodkih in naj ne napadajo zastopnikov tujih držav v Atenah, preden ne bo preiskava končana.

Družba »IL RITA« Premog

Dunajska cesta št. 46

Telefon: 2820

Drva

Koks

Atentat na židovskega generala

Jeruzalem, 24. nov. (Tel. »Sl. L.«) Edini židovski uradnik, ki je bil član palestinske vlade, general Norman Mattos-Bentwich je bil žrtev napada. Neki sluga pravosodnega departementa ga je na hodniku vladnega poslopja trikrat napadel z revolverjem. En strel ga je zadel v nogo. Atentator je bil aretiran. Izvršni odbor palestinskih Arabcev je stalno zahteval, da mora Mattos-Bentwich s svojega mesta odstopiti.

Kongres zemljedelcev zaključen

Sofija, 24. nov. AA. Kongres bolgarskega zemljoradniškega saveza je bil zaključen. Savez se je izjavil za samostojno politično akcijo, vendar ne izključuje sodelovanja z ostalimi demokratičnimi skupinami. V novi glavni odbor je bilo izvoljenih 32 oseb. Skupini Jordana in Muravjeva imata v glavnem odboru neznačajno večino.

Proti fašizmu

Bruselj, 24. novembra. AA. 2. internacionala je priredila v Bruslju velik protestni miting proti nevarnosti fašizma za Evropo. O fašistih kot zagovornikih vojne so govorili Vandervelde za Belgijo, dr. Adler za Avstrijo, Leon Blum za Francijo in pisatelj Wells za Anglijo. Vsi so ostro obsojali fašistično vojno propagando.

Razsodba v voroneškem procesu

Moskva, 24. novembra. AA. »Tas« poroča: Sovjetsko sodišče je izreklo sodo v procesu proti 32 monarhistom v Voronežu. 14 obtožencev je bilo obsojenih na smrt, ostali na težko ječo. (Noben obtoženec ni izgovoril tekom procesa niti besede. Op. ured.)

Poskus brezžičnega upravljanja letala se posrečil

Pariz, 24. nov. AA. Minister za letalstvo Lorrain Eynac je včeraj posetil institut za aerodinamiko in letalske poskuse. Lotie, iznajditelj aparata za brezžično upravljanje letal in brodov, je razkazal ministru svoj izum. V gosti megli je vzletelo letalo v zrak, a pilot se je spustil s padalom na zemljo. Letalo je, upravljano z brezžičnimi žarki, pristalo v največjem redu.

Turški razbojnik vudrli na Bolgarsko

Sofija, 24. nov. AA. Četa turških razbojnikov je prestopila turško-bolgarsko mejo in kradla v okolici vasi Kurumbegli. Orožništvo je pregnalo turške razbojnike čez mejo. Ugotovili so, da so razbojniki govorili bolgarsko in turško.

Policija obsoja sodnike

Riga, 24. nov. AA. Po vestih iz Rusije je GPU obsodil več sovjetskih sodnikov, češ, da so bili v stikih s protiboljševiški krogi in jih oproščevali kazni.

Kosti žiraf našli v Sibiriji

Moskva, 24. nov. Sovjetsko časopisje poroča, da je ruska znanstvena ekspedicija v Sibiriji našla kosti žiraf in antilop, ki so tamkaj živele, ko je bila Sibirija še v tropskem pasu.

Zubkov obsojen na 1 leto

Bonn, 24. nov. Zubkova je nemško sodišče zaradi nedovoljenega povratka v Nemčijo obsodilo na 1 leto zapora.

Povodnji v Italiji

Rim, 24. nov. AA. V južni Italiji so neurja povzročila velike povodnji. Reke so preplavile 4000 ha plodne zemlje.

Drobne vesti

Moskva, 24. nov. AA. »Tas« poroča: Več edinic sovjetske baltske vojne mornarice bo posetilo neka tuja pristanišča.

Pariz, 24. nov. AA. Na včerajšnji seji je senat sprejel zakon o trgovini z žitom, kakor ga je predložila vlada.

»Občinski tepček« v Rokodelskem domu

Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov se na hvalevreden način in z uspehom trudi, da vzbudi v svojih članih zanimanje za kulturno delo. Zelo marljivo goji tudi dramatik in so njegove predstave redno prav dobro obiskane. Včeraj so marljivi člani igrali pred nabito polno dvorano velekomedi burko Janeza Ev. Kreka: »Občinski tepček«. Dasi so bili igralci skoro sami začetniki, so vendar želi z njo obilo aplavza in se je občinstvo prav dobro zabavalo. Glavni uspeh je seveda zasluga nosilca naslovne vloge, izbornega komika Novaka Gledalca, so se pri igri nasmejala do area. Prolog k igri je imel prof. dr. Lavrenčič. Razložil je delo in omenil, da nastopajo v tej igri začetniki. Kakor že rečeno, so se začetniki prav dobro izkazali!

Občni zbor JNS

Policija razpustila občni zbor vsled hudih neredov

Zagreb, 24. novembra. (Tel. »Slov. list«.) Danes se je vršil v Zagrebu letni občni zbor Jugo-slovanke nogometne zveze. Za občni zbor je vladalo veliko zanimanje, ker je bila na dnevnem redu sprememba pravil in prenos sedeža zveze v Belgrad.

Ob 9 je predsednik dr. Anton Pandoković otvoril občni zbor v natlačeno polni dvorani mestne posvetovalnice. Nj. Vel. kralju je občni zbor poslal brzogovorni pozdrav.

Nato se je prešlo na verifikacijo. Ker je imel verifikacijski odbor izvršiti veliko posla, je bil občni zbor odgojen na 1 popoldne.

Nekoliko pred pol 2 je Pandoković zopet otvoril občni zbor in obvestil prisotne, da je verifikacijski odbor končal svoje delo. Izročenihi je bilo 373 polnomožij, od katerih jih je odbor verifikiral 247, 26 pa uniki. Nekatera polnomožja so bila namreč oddana dvakrat, nekatera niso bila opremljena z žigi, nekatera pa sploh niso bila izstavljena od zveznih klubov. Poročilo verifikacijskega odbora je občni zbor sprejel na znanje.

Nato je obvestil predsednik glavni občni zbor, da je sprejel od Hojanića, predsednika Zagreške nogometne podzveze, nujen predlog, ki zahteva, da se na današnjem občnem zboru ne razpravlja o spremembi pravil, da se torej ta točka odvrini z dnevnega reda in se naloži novemu upravnemu odboru, ki bo danes izvoljen, dolžnost, da v roku šest mesecev skliče izredni občni zbor, ki bo razpravljal o tem vprašanju. Predsednik Belgrajske nogometne podzveze dr. Živković osvaja predlog Hojanića v toliko, da se danes vprašanje spremembe pravil reši le v glavnem, izdelava podrobnosti pa se po-

veri izrednemu občnem zboru. Nato je prišel na glasovanje predlog, da se o tej točki glasuje tajno. Predlog je bil z 214 proti 132 glasovom odbit, nakar se je vršilo glasovanje o Hojanićevem predlogu, ki je propadel z 209 proti 132 glasovom.

Nato je prišla na vrsto debata o tajniškem poročilu. Po dolgi debati za in proti se je vršilo glasovanje o tajniškem poročilu. Proti je glasovalo 169, za pa 162. Ljubljana je glasovala za tajniško poročilo.

Posebno živahna debata se je razvila o subotiskem delegatu Segediaskem, ker mu je Uković očitil, da je pod obtožbo radi izdajanja ponarejanja dokumentov. Prišlo je do velikega viharja in medsebojnega pojasnjevanja, ki ga je končala policija. Predsednik dr. Pandoković se je zavzel za Segediaskega, trdeč, da razprava o osebnih zadevah Segediaskega ne spada na občni zbor, ker bo Segediaski pred drugim forumom imel priliko, zagovarjati se pred obtožbi.

Nato je občni zbor prešel na blagajniško poročilo, ki so ga pohvalili tudi Belgrajčani in ki je bilo soglasno sprejeto. Stara uprava je nato dobila absolutorij.

Nato se je začela razprava o predlogu, da se sedež zveze prenese v Belgrad. Vstili so se številni govori za in proti.

Vitacek predlaga da se naj vpraša posamezne klube, so li za ali proti, ker imajo nekateri delegati po 20 do 30 polnomožij. Ta predlog pa je z veliko večino glasov propadel. Nato se je začelo glasovanje in je nastal velik nered, nakar je že 20 minut nastopila policija, ki je občni zbor razpustila in ob 9 izpraznila dvorano.

jasno, kako je mogel LNP verifikirati igrišče, na katerem vsled poševne ograje v kotih nastopa optična prevara. Napadalni trio Hermes ni prišel do veljave. Vse žoge, namenjene krilom, so se končale v avtu. Krilska vrsta je bila slaba.

Zagrebske tekme

Zagreb, 24. novembra. (Tel. »Slov. list«.) V tretjem kolu prvenstvenih tekem so se danes odigrale sledeče igre: Viktorija : Zelezničar 1 : 1, Hašk : Sparta 4 : 2, Gradjanski : Sokol 5 : 0 in Concordia : Croatia 9 : 2. Tekme tekem je bilo v tekmi Gradjanski : Sokol ta v tekmi Viktorija : Zelezničar za četrto mesto. Gradjanski je pokazal, da se zna izvršiti braniti. V petih tekmah prvo mesto in dve rezervi niso pustile v gol ali eno žoge. Vprašanje postaja vedno zanimivejše. Saj Zelezničar in Viktorija se niso rešili vprašanja četrtega mesta, ker je rezultat neodločen in imata oba kluba enake izgled.

Subotica, 24. novembra. (Tel. »Slov. list«.) V današnji nogometni tekmi med Bačko in Z. A. K. je zmagala Bačka s 6 : 0.

Belgrajske tekme

Belgrad, 24. nov. (Tel. »Sl. L.«) Nogometna tekma BSK : Obilič je končala z 8 : 1 v korist BSK. Tekma BUSK : Jugoslavija je končala z 2 : 1 za Jugoslavijo, dočim je imel izid tekme Jedinstvo : Grafičar 3 : 1 za Jedinstvo.

Tuie tekme

Dunajske tekme

Dunaj, 24. nov. (Tel. »Sl. L.«) WAC : Admira 1 : 1 (1 : 0), Hertha : Vienna 1 : 0 (1 : 0), Rapid : Rakoa 6 : 2 (3 : 0), Wiener Sportklub : Wacker 3 : 1 (3 : 1), Nicholson : Florisdorf 1 : 1 (1 : 0), Victoria 21 : Moravia 0 : 0, BAC : Libertas 3 : 2 (2 : 1), Slovan : Donau 3 : 1 (2 : 1).

Budimpeštanske tekme

Budimpešta, 24. nov. (Tel. »Sl. L.«) Fe-renzvaros : Pees Baranya 2 : 2 (1 : 1), Ujpest : Somogy 7 : 3 (4 : 2), Hungaria : III 1 : 0 (0 : 0), Nemzety : Bastia 2 : 1 (2 : 0), Kispest : Budaj 3 : 2 (2 : 0).

TEK ZEDINJENJA 1. DECEMBRA

Ban dravske banovine je izvolil prevzeti pokroviteljstvo nad prireditvijo ASK Primorja dne 1. decembra t. l. ob priliki obletnice zedinjenja. Razpis tekmovalstva smo že objavili neoficijelno.

Službeni razpis izide v torek 26. t. m. Najbolj plasirani tekači na dolgi progi (5000 m) preko ljubljanskega gradu dobi srebrni pokal, ki ga je izdelala tvrdka Fuchs po načrtu arhitekta Spinčiča. Pokal bo umetnostne vrednosti. Pridobitev pokala je vezana s trikratno zaporedno ali štirikratno zmago v presledkih. Prvi trije plasiranci v vseh kategorijah dobi lepe plakete.

Dosedaj so prijavili svoje sodelovanje jugoslovanski rekorder, reprezentant in olimpijonek Štefanovič iz Belgrada, dalje najboljši letenjski tekač na dolge proge zagrebskega Maratona Karl Kumer iz Kamnika, in drugi. Ljubljanska Ilirija pošlje seveda svojo gardo Sporna, Tinto, Hladnika, Senčarja, Marchiottija itd. Tudi Primorje bo postavilo svojo močno ekipo Slapničarja, Perkota, Zoroga, Trušila in drugo renomirane tekače. Tekma bo zelo napeta in zanimiva posebno zaradi sodelovanja zagrebskih, belgorijskih dobi lepe plakete.

ROKOMET.

Maribor, 24. novembra. (Tel. »Slov. list«.) Rokometna tekma S. K. Zelezničar : S. K. Rapid je končala z 2 : 0 (2 : 0). Tekma je končala s skromno zmago Zelezničarjev in ni nudila ničesar. Na obeh straneh so igrali preostro. V interesu razvoja rokometu bi bilo, da bi se igralo fair. Sodi je Koudelka.

Mariborska nedelja

Maribor, 24. novembra.

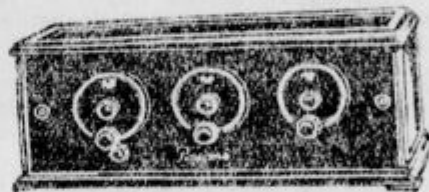
Dekliški krožek »Mladenka« na učiteljsku č. šolskih sester je danes na dostojen način proslavil 10 letnico svojega obstoja in plodonosnega vzgojnega ter izobraževalnega dela. Ob 9 je bila maša za umrle članice, nato pa v dvorani učiteljske č. šolskih sester slavnostno zborovanje z deklaracijo, venčkom narodnih pesmi in slavnostnimi govori bogoslovnega docenta St. Cajnkara, prof. Šedivya in bogosl. prof. dr. Jeraja. Slavnostnega zborovanja sta se med drugim udeležila tudi ravnateljica A. Kopitar in pa neumorno ter požrtvovalno delujoči J. Kokosinec.

Ob 15 se je vršila akademija s peštrm in bogatim sporedom. Poleg pozdravnega govora društvene predsednice se bile na sporedu točke: P. Fr. Ačko: Klic (pojo članice); J. Pogačnik: Domača zemlja; S. Sardenko: Nova mladost (Dramatska slika); Gladko in brezhibno izvajanje vseh sporedovnih točk so številni gostje sprejeli z živahnim odobravanjem. Svečano in v duhu tistih vekovitih načel, ki temelji na njih društveno delovanje, je potekla proslava 10 letnice »Mladenke«, iz katere je izšlo že toliko požrtvovalnih delavk-učiteljic širom domovine.

O tem in onem iz Maribora. V kazinski dvorani se je otvorila večeraj ob 11 popoldne slikarska razstava, ki ob številnih krasnih razstavljenih delih

Sveti Miklavž!

Usliši me in mi prinesi lep in dober **RADIJSKI APARAT**

kot jih prodaja samo

Radio - Ljubljana
Miklošičeva cesta štev. 5

odgrinja pogled v umetniško snovanje F. Sterleta, H. Smrekarja, H. Šantlove in A. Sirka. Za razstavo, ki ostane odprta do 3. decembra, je opaziti v krogih mariborskih izobražencev, zlasti dišstva, živahno zanimanje. — Premislil je v Studencihi lišni posestnik Ferdinand Latko. Pogreb bo danes ob pol 16 na studentsko pokopališče. — V Ljudski univerzi je dravi ob 20 predavanje »Preko prelazov Sv. Gottharda, Furke in Griemsela.

Po policijskih kuloarjih se je zgoščevala pažnja na običajne ter neizogibne nedeljske dogodke. V Zinici so fantje, prevzeti aufbarskega duha, vzeli na piko 21 letnega dinnarja Petra Petka. V temi so zgrmili nanj, eden izmed njih je privlekel iz žepa nož ter zadal z njegovo ostrino ničesar slutečemu Petku nevarno ranitev tik nad levim očesom. — Sotrpinom na Grafovih prihnah so se pridružile večeraj štiri sestre; kar je bilo namreč aretiranih, so bile same babnice, ki so se v zvezdnati noči od sobote na nedeljo podile po skrivnostnih perifernih mariborskih stezah.

Autobus zavezi v taksi

Zagreb, 24. novembra. (Tel. »Slov. list«.) Danes se je pripetila na križišču Gunduličeve in Marovske ulice težka avtomobilska nesreča. Avtobus, poln potnikov je zavozil v avtotaksi in ga vrgel na hodnik, ter je bil pri tej priliki poškodovan neki starec, ki se mu je zlomila noga. Tudi šofer avtotaksija je dobil težje poškodbe. Zdi se, da je nesrečo zakrivil šofer avtotaksija.

Belgrajske vesti

Belgrad, 24. nov. (Tel. »Sl. L.«) Danes se je vršila v Belgradu slovesna proslava desetletnice Mednarodne zveze za pomoč deci. Slavnostnega občnega zbora so se udeležili odlični predstavniki vlade in drugih javnih oblasti, med drugimi tudi guverner Narodne banke Bajloni. Zbor je podal točen pregled o delu zveze. Dr. Kostja Jovanovič je predaval o zaščiti mater in dece s stališča populacije in naraščanja naroda.

Belgrad, 24. nov. (Tel. »Sl. L.«) Za upravnika jetnišnice pri okrožnem sodišču v Celju je postavljen Gruden Maks, dosedanji preglednik iste jetnišnice.

Potrjena sta za stalne in pomakujena v višjo skupino sodna pripravnika Dev Miroslav pri okrožnem sodišču v Mariboru in Karol Pleiweiss pri deželnem sodišču v Ljubljani.

Zborovanja zagrebskih akademikov

Zagreb, 24. novembra. (Tel. »Slov. list«.) Danes se je vršil glavni občni zbor kluba slušateljev veterinarske medicine. Najprej je občni zbor poslal brzogovorni pozdrav Nj. Vel. kralju, nato pa so se čitala poročila, iz katerih se vidi, da je klub sodeloval na vseh strokovnih veterinarskih prireditvah, izdajal knjige in organiziral ekskurzije v inozemstvo.

† Dr. Janjo Benedik

Po kratki bolezni je umrl večeraj na Bledu zdravnik dr. Janjo Benedik, ki je bil tam mnogo let okrožni zdravnik. Kot zdravnik in človek je bil splošno spoštovan in vpoštovan. Mnogo se je trudil za povzdigo Bleda kot svetovnega letovišča in je s svojim delom dosegel velike uspehe. Deloval je tudi pri vseh krajevnih zadevah kot zaupnik ljudstva z velikim uspehom in priznano požrtvovalnostjo. Ljudstvo ga bo težko pogrešalo. Naj v miru počiva.

Dunajska vremenska napoved. Suho, milo vreme bo trajalo dalje.

Vaja »Ljubljane« je jutri ob 20

Ilirija - Villacher 4 : 2

Mednarodne tekme so postale v zadnjem času v Ljubljani redkost, zato je že gostovanje beljaškega kluba mala senzacija. Ali je res kvaliteta našega nogometa tako padla, da je prvak Slovenije mogel doseči le tako piščo zmago. Kajti gostje razen požrtvovalne in marljive igre niso ničesar pokazali. Kakšne posebne tehnike ali znanja ni bilo opaziti. Goli, ki so padli v korist gostov, so bili plod hitrih akcij. Dva prodora po hribu in tudi dva gola, kakor da se Beljačani bolje znajdejo na terenu.

Ilirija je k tej tekmi zopet nastopila v spremeni sestavi. Ako se bo močivo tako menjavalo, so uspehi nemogoči. Edini sigurni igralci na igrišču sta bila oba branilca in srednji ter desni krilec. Levi krilec je za drugi gol odgovoren. Kakor ponavadi, tako je bil tudi v tej tekmi v igri z glavo dober srednji krilec. Unterreiter na mestu desnega krilca, je bil dober v prvem polčasu, v drugem se je pa izgubljajal in predolgo zadrževal žogo. O napadnih vrsti bi rekli, da je razočarala. Nekaj časa je staliral Doberlet, nekaj časa pa Neli. Marljivo je igral Kreč. Vendar igra veliko preveč za občinstvo, pri tem pa pozablja, da je treba centrirati. Doberletu in Košaku treba daljši odmor. Tudi Venko je bil marljiv. Opozarjamo, da močivo največ škodljivo vedne izpremembe. Tekmi, ki jo je vodil dobro g. Deržaj, je prisostvovalo okoli 200 gledalcev.

Mariborske tekme

Maribor, 24. novembra. (Tel. »Slov. list«.) Tekma S. K. Zelezničar : S. K. Hermes se je končala s 6 : 2 (2 : 2). Hermes je razočaral na vsej črti. Morda se močivo Hermes ni moglo znajti na majem igrišču Zelezničarjev. Se danes nam ni

Za „Miklavža!“

Bogato izbiro nogavic in trikotažnega zimskega perila po najnižjih cenah priporoča trgovina v **Semeništu pod „velbom“** Solski drevored v Ljubljani

DANES POSLEDNJIČ!

Veletfilm iz življenja sibirskih kaznjencev in carske aristokracije:

OKOVI

Senzacija! Občinstvo oblega blagajno! Ob 4, 7, 9 in 9. Kino **Ljubljanski dvor**

Telefon 273

Med tednom

V soboto sem spremljal svojega znanca na ljubljanski rotovž. Kaj je imel znanec tam opraviti, ne vem, morala je pa biti že kakšna važna zadeva, ker ga dolgo časa ni bilo doli. Jaz sem nekaj časa hodil sem ter tja, ko pa znanca le ni hotelo biti, sem se vsedel na klop pod obokom in sem od dolgega časa premišljeval, zakaj so si neki nakopali ljudje na vrat župane, rotovžne in magistratske, da ni nikoli miru pred njimi.

Pa je prišla tam od škofije žena, prav čedno oblečena kmetica, z mogočnim cekarjem v roki, z drugo roko je pa peljala s seboj kakih 7 let starega, krepkega fantka. Fantek je nosil s seboj velik dežnik, iz žepa na sukajčju mu je pa moiel lepo zapečen velik domač štrukelj. Vseleda sta se poleg mene na klop. Zenska je izvelkla iz cekarja velik kos domačega kruha, ga fantku odlomila prav izdaten kos in mu priložila še kosček svinjine. Fantek je jedel, kakor bi mu posolil, zenska je pa izmotala z dna cekarja še veliko ruto in začela šteti in ravnat denar, ki ga je bilo videti precej. Ko je opravila tudi to, si je odlomila tudi ona kosček kruha. Tako sta kosila mati in sin in se nista prav nič zmenila za porogljive in prezirjive poglede ljudi, ki so hodili mimo.

Vem, da boste rekli, da to ni nič posebnega, če se kakšen kmečki človek vsede na stopnišče pred kakšno cerkvijo ali pa na rotovžski klop in je, kar je prinesel s seboj. Ljudje so pač skopi in volkji na denar, boste rekli, pa raje nosijo svoj kruh s seboj in posedajo po stopniščih kakor pa da bi šli v kakšno gostilno in si kupili toplo in pošteno

kosilo, kakor to delajo omikani in olikani ljudje.

Meni se pa zdi ta stvar le precej drugačna. Nasi ljudje oblezejo precej sveta in prav dobro vedo, da žive ljudje tudi drugod in da se za denar po svetu vse dobi, jed že celo. In če se spravijo kam na pot, ne hodijo z doma brez denarja. A čeprav imajo denar, vendar nosijo s seboj popotnico v nerodnih košarnah in cekarjih, da se le z največjo težavo prerivajo skozi kakšne gniče. Čudna in nespametna navada to, kaj ne?

Ko sem v soboto sedel na klopi pod rotovžskim obokom in gledal dober tek kmečkega fantiča, sem se spomnil na svoja mlada leta, ko so me ranjka mati jemali s seboj na sejme in na božja polja. Takrat so tudi moja mati nosili s seboj košarno ali cekar in tudi meni je moiel iz žepa lepo zapečen štrukelj. Nekaj posebnega pa se je zgodilo, ko so me prvi odpravljali z doma v nesrečno mestno šolo. Takrat so spekli visok šarkelj, velik hlebec iz same pšenične moke in so oboje zložili v veliko košarno. Ker pa je bilo v košarni še dosti prostora, so priložili še celega pečenega petelina in velik kos svinjine. Vse te zaklade so pokrili z veliko pisano ruto. Pred odhodom so mi stara mati še stisnili v roko srebrn goldinar — za tedanje čase in za moja leta velik denar —, potem pa na vlak.

Steinbrück — Zidani most — je zaklical sprevednik. Izstopili smo. Mati so vlekli s seboj težko košarno, jaz sem pa držal svoj štrukelj v žepu, ker je bil štrukelj precej večji kot žep. Stopili smo na peron. Tam so hodili lepo oblečeni gospodje gori in doli, v rokah pa so nosili le tenke palčice ali pa lepe usnjate torbice. Kar je bilo lepo oblečenih žensk, ni no-

bena imela s seboj košarne, ampak samo lahke torbice so nosile. Košarne so imele samo kmetice. Tu in tam se je kdo zadel ob našo košarno in naju je grdo pogledal in nekaj zamrmral, kar pa nisem razumel. Mati se za godranje niso nič zmenili, meni je pa bilo nekam tesno in sem se lepo oblečenih gospodov kar bal.

Prišli smo v Ljubljano in tam so me mati oddali starejši ženski v skrb. Bilo je tam že več fantov. Dokler so bili mati pri meni, ni bilo še nič hudega. Ko so pa mati odšli, se je vsipalo na-me, »kmečkega tepca«, od vseh strani. Kaj si pa privlekel to s seboj? Ali misliš, da tukaj nimamo kaj jesti? Pa taka nemarna košarna, fu! Pa čevlje ima na štiri vogle (takrat so bili »moderni špičasti čevlji). Zasmehovali so me in zbadali na vso moč, meni pa hudo, da nikoli tega. Obkladali so me dan za dnem, gospodinja, dijaki, meščani. Ali je čudno, če človek omahne?

»Gospoka« šola je delovala in »civilizacija« zarobljenega kmeta je napredovala. Ni preteklo mnogo let in že se je nekdanji kmečki fantič sprehajal po peronu brez košarne, kadar je moral prestopati na Zidanem mostu v drug vlak. Novega civiliziranca je bilo sram nesti s seboj z doma kos domačega kruha ali potice in ni maral jesti domač svinjine, ampak je rajši jedel v »restavraciji« za drag denar pogrete golaže, kar je bilo bolj »imenoitno«. Hoteli smo biti — oprostite, hotel sem biti omikan in olikan, kulturen, moderen in svetoven in kaj vem kaj še. In zaradi te nesrečne kulturenosti, omike, olke itd. smo zavrgli — ne, sem zavrgel domačo popotnico in taval po svetu pol-ti, pol-miš. Taval in se lovil dolga, dolga leta!

V soboto pa sem zagledal poleg sebe kmetico s cekarjem in popotnico in s fantkom in kar mi se mi je storilo. Zamižal sem in mižé sem gledal pred seboj svojo ranjko mater in grdo košarno in popotnico v njej. In ko sta moja soseda na klopi jedla svoj domači kruh, se mi je zdelo, da se zopet poslavljam od doma kakor sem se nekaj, mati pa so govorili: »Sinko, priden bodi in na dom ne pozabi! Majhen je dom in beraški je, ampak ne pozabi ga, ker je vendarle najboljši in tvoj. Vzemij popotnico kot spomin na dom — najboljše je, kar premore! Veliko smo trpeli, da nam je zemlja dala prgišče pšenice, zato je ne zaničaj in kadar boš odlomil kos pogače, se spomni, odkod je. In če bo prehudo in ne boš zmogel, pa pridi!»

Tako se mi je zazdelo, da slišim govoriti svojo mater in zazelel sem si le še eno: Ko bi le še enkrat mogel priti do domače popotnice, pa naj bi bila »naložena« v še tako nerodno košarno — o, sedaj bi ravnal drugače!

Zdi se mi, da sedaj vem, kaj pomeni za naše ljudi popotnica in prav je, da je civilizacija še ni uničila. Mislim, da je tudi nikoli ne bo. Umaknila se bo mogoče res nekoliko nerodna košarna, ne dč pa nič, če se ta ostane. In tudi to bomo še doživeli, da olikanci in omikanci ne bodo več gledali z zaničevanjem na popotnike in romarje, ki nosijo s seboj spomin na svoj dom in da jim ne bodo več očitali skoposti in grabežljivosti, če jih bodo videli sedeti na mestnih klopih in uživati to, kar jim je zrastle doma, ampak da se bodo oni začeli s spoštovanjem in z ljubeznijo spominjati domačih popotnic, čeprav jim je tuja kulturna(?) navlaka zastrla razumevanje za globoki pomen te stare domače navade.

Leto strahote 1793

Spisal Victor Hugo

Medtem ko se je marquis mudil pri razstrelini v stolpu, je 'Imanus' hitel z nujnimi pripravami v gradiču nad mostom. Najprej je odstranil lestev za silo, ki je visela z oken biblioteke po mestnem stebru v globel ter jo prislonil na zid v biblioteki. Okna v pritličju so bila zamrežena po trojni mreži iz debelih železnih palic; tukaj ni mogel nihče ne ven ne notri. Okna biblioteke sicer niso bila zamrežena, a so bila zelo visoka. 'Imanus' je bil vzel s seboj tri kmete, ki so bili sposobni za vse; nekega Hoisnarda, ki so mu rekali 'Zlata veja', in pa brata 'Reži les', ki so bili vsi zakleti sovražniki republike. Republikanci so bili ustrelili vsakemu po enega brata. Ti moške so preiskali vsa nadstropja gradiča. Potem je 'Imanus' nastlal okoli sodov s smolo suhega vresja in praprotja in ga polil s smolo, v katero je vtaknil konec užigalne vrvi. Nato so moške tiho in skrbno prenesli košare, v katerih so globoko spali René-Jean, Alain in Georgeta, v biblioteko, med pritličjem, polnim sodov smole, in nadstropjem, natlačenim s slamo. Bile so to nizke košare, ki so se postavile na tla, da so otroci lahko sami splezali ven. V take košare iz vrbovja so bretonske matere polagale svoje otroke takoj po rojstvu in otroci so spali in se kobacali po njih, dokler niso dodobra dorasli. Zraven vsake košare je pustil 'Imanus' postaviti leseno skledo, polno močnika z mlekom in leseno žlico. Skozi odprta okna je svetila poletna noč, modra in mehka. Moške so se oddaljili, 'Imanus' pa je zaklenil za sabo težka železna vrata, ki so vodila v stolp. Ko so se ogromni ključji zavrteli v strašnih ključavnicah, je skrivnostno odjeknilo po stolpu in gradiču. 'Imanus' je pogledal, če je vse prav pri užigalni vrvi, ki je vodila skozi malo odprtino, vrtano v železna vrata, ter se potem vilo po zavojnih stopnicah do vrha stolpa. V stolpu je ključje oddal marquisu, sam pa se podal na ravno streho stolpa, kjer je stal vsa noč stražo. Ko je solnce vzšlo, je razsvetlilo v gozdu osem bataljonov mož z bajoneti na puškah, pripravljenih za naskok, baterijo na planoti pred mostom, devetnajst mož v gradu, ki so bili trdno odločeni svoje življenje kar moč drago prdati, in pa tri košare, v katerih so sladko spančevali trije otroci.

Otroci so se zbudili. Najprej najmlajši, punčka. Otrok se zbudi kakor roža, ki se odpre. Zdi se, da se dviga vonj iz njegove sveže duše.

Georgeta, ki je štela šele dvajset mesecev, je dvignila svojo glavic, se vsedla, opazovala svoje nožice in začela čebljati.

Jutranji solnčni žarek je padel na košaro; težko je bilo reči, kdo je bil bolj rožnat: ali žarek ali Georgetine nožice.

Ostala dva otroka sta še spala; moški so bolj zaspani. Georgeta je veselo blebetala dalje.

René-Jean je bil rjav, Alain kostanjast, Georgeta pa blondinka. René-Jean je ležal ko mal Herkules na trebuhu z obema pestema na očeh, Alain je molel svoji nogi iz košare. Vsi trije so bili razcapani, komaj da so imeli še srajčico na telesu. Obleke, ki jih je dal narediti zanje bataljon 'Rdeča kapa', so bile popolnoma razpadle. Fanta sta bila sploh napol naga.

Kdo je varoval otroke?

Težko reči. Nobena ženska. Divji kmetje, ki so jih bili vlačili s seboj iz hoste v hosto, so jim dajali jesti svoje juhe — to je bilo vse. Za ostalo se ni brigal nihče. Vsi so bili njihovi gospodarji, nihče oče. Toda celo njihove cape so odsevale nekaj lepega in nebeskega. Nedolžen otrok vse razsvetljuje.

Georgeta je še vedno nekaj čebljala. To prvo bebljanje na otroških ustnih je najzvišnejša pesem na zemlji. Je več in manj ko beseda; spev brez not, jezik brez zlogov. Zdi se, da je bilo zašepetano najprej v nebesih, zdaj pa se nadaljuje na zemlji. Mogoče je v njem nekaj, kar je nekoč otrok govoril kot angel v nebesih. Mi, ki ga poslušamo, pa polagamo vanj tudi nekaj žalosti, trepetanje pred pražem, čez katerega vodi pot v razočaranja polno življenje, klic po pomoči. Toda Georgeta teh nezvestnih globin v svojem blebetanju očitno ni čutila, kajti njeni ustni, oči, lica, vse se je smehljalo kakor čudežno spočeto prvo jutro stvarstva.

Za Georgeto se je zbudil René-Jean, najstarejši, ki je bil že v četrtem letu. Vzdignil se je in možato skočil iz košare. Njegov pogled je padel na polno skledo. Vsedel se je na tla in se lotil svojega zajtrka.

Ko je Alain začel klopotanje žlice, se je takoj zbudil, se zravnal in široko odprl oči. Imel je tri leta. Ko je zagledal skledo poleg svoje košare, je stegnil roko in jo vzel k sebi ter začel pošteno ople-

tati močnik. Ko je bil René-Jean gotov, je še malo popraskal z žlico po dnu skleda in potem z nekakim dostojanstvom dejal:

»Jaz sem svoj močnik snedel.«

To je zbudilo Georgeto iz njenih sanjarij.

»Papat,« je rekla. In je vzela tudi ona svojo skledo ter začela jesti. Nosila je žlico večkrat k ušesom nego k ustom. Časih se je popolnoma spozabila in jedla kar z rokama. Alain, ki je bil med tem posrebral svoj močnik, je tekel k svojemu bratcu.

Naenkrat je zadonela iz globine gozda tam zunaj trobenta, strogo in ošabno. S stolpa se je oglasil rog. Topot je klical trobenta, rog pa je odgovarjal.

To se je zgodilo dvakrat.

Nato se je z roba gozda začul daljn, a razločen glas:

»Pozor banditi! Predajte se brez vsakih pogojev do zatona solnca, če ne, bomo naskočili.«

Z vrha stolpa so odgovorili:

»Kar dajte!«

Glas doli je nadaljeval:

»Kot zadnji opomin bomo pol ure pred naskokom sprožili top.«

S stolpa so odgovorili:

»Kakor vam drago.«

Glasovi niso segali do otrok, trobenta in rog pa sta se slišala. Ko je trobenta prvih zadonela, se je Georgeta zagledala in nehala jesti; ko se je oglasil rog, je položila žlico nazaj v skledo; ko je vdružil zatrobentalo, je vzdignila majčkeni kazalec svoje desne ročice in z njim udarjala akt k fanfari, ki je spremljala trobento vdruživ. Ko sta trobenta in rog umolknila, je zamišljeno sedela dalje, držeč prstek pokonci in je tiho zažgoela: »Muska.«

René-Jean in Alain pa se za trobento in za rog nista zmenila, kajti nekaj drugega je obrnilo njuno pozornost nase: prasiček, kakor jih je na tisoče po starih zidinah, je tekel po podu.

Alain, ki ga je bil prvi zapazil, je zaklical:

»Zival!«

René-Jean je pritekel.

Alain je nadaljeval:

»Upičil!«

»Pustimo ga,« je dejal René-Jean.

In oba sta pazljivo opazovala romarja, ki se je osupnjen nad tolikim občudovanjem, naredil mrtvega.

Ljubljansko gledališče

Drama:

Začetek ob 20.

Ponedeljek, 25. novembra: UTOPLJENCA. Red C.
Torek, 26. novembra: zaprto.

Opera:

Začetek ob pol 20

Ponedeljek, 25. novembra: zaprto.
Torek, 26. novembra: BENESKA NOČ. Red B.

Mariborsko gledališče

Ponedeljek, 25. novembra. Zaprto.
Torek, 26. novembra ob 20: »VELIKA ABECEDA«, ab. A. Premijera.

Programi Radio-Ljubljana:

Ponedeljek, 25. nov.: 12.30 Reproduc. glasba. 13.30 Cas, borza, reproduc. glasba. 13.30 Iz današnjih dnevn. 17.30 Koncert radio ork. 18.30 Francoščina, poučuje dr. Stane Leben. 19.00 ljudski konstituciji predava dr. Božo Škerlj, antropolog Higijenskega zavoda. 19.30 Angleščina, poučuje ga. Orthaber. 20. Pester večer (glasba, pesmi in humoristično predavanje). Koncert radio orkestra. 22. Casovna napoved in poročila. 22.30 Reproduc. glasba. 23.30 Iz današnjih dnevn. 17.30 Koncert radio

orkestra. 18.30 O lutkovem gledališču predava Boris Orel. 19.00 fotomaterstvu, zaključno predavanje, Iv. Svigelj. 19.30 Ruščina, poučuje dr. Preobražensky. 20. Klavir. večer ge. Osterc-Valjalove. »Premilov večer«. 21. Koncert radio-orkestra. 22. Casovna napoved in poročila, lahka glasba.

Drugi programi:

Ponedeljek, 25. novembra:

Belgrad: 12.40 Koncert radio kvarteta. 17.25 Koncert radio kvarteta. 20.30 Prenos iz Budapešte. 21.30 Cas, dnevne vesti, nato reproducirana glasba. — Varšava: 10.05 Reproducirana glasba. 16.15 Mladinska ura. 16.45 Reproducirana glasba. 17.45 Popoldanski koncert. 20.30 Koncert iz Budimpešte. 23. Plesna glasba. — Budapest: 12. Zvočenje. 12.05 Koncert radio kvarteta. 17.45 Koncert tria. 20.30 Veliki internacionalni koncert ogrske glasbe. 22.10 Koncert zabavne glasbe. — Dunaj: 11. Koncert radio kvarteta. 15.30 Koncert radio kvarteta. 17. Glasbena ura za mladino. 20.05 Ura pesmi. 20.30 Prenos iz Budimpešte, nato večerni koncert. — Milan: 11.25 Reproducirana glasba. 12.30 Opoldanski koncert. 13.30 Koncert radio orkestra. 16.30 Mladinska ura. 17. Koncert radio kvinteta iz Torina. 21.50 Zabavna glasba. — Praga: 20.30 Koncert iz Budimpešte. 22.15 Reproducirana glasba. — Langenberg: 12.10 Reproducirana glasba. 13.05 Opoldanski koncert. 15. Mladinska ura. 17.30 Popoldanski koncert. 20. Večerni koncert. 21. Zamorci, njih življenje, pesmi in glasba.

Rim: 13.15 Koncert radio kvinteta. 16.40 Mladinska ura. 17.30 Koncert rimske filharmonije. 21.02 Veliki koncert napolitanske pesmi, vmes enodejanka: »Prva dogodivščina«. — Berlin: 21. Ogrska glasba. 22.30 Pouk v plesu, nato plesna glasba do 0.30. — Katovice: 12.05 Reproducirana glasba. 16.15 Mladinska ura. 16.45 Reproducirana glasba. 17.45 Popoldanski koncert. 20.30 Koncert iz Budimpešte. 23. Plesna glasba. — Stuttgart: 12.05 Reproducirana glasba. 16. Popoldanski koncert. 19.30 Koncert na citre. 20. Koncert Badenskih kompozitorov. 22.45 Plesna glasba. — Torino: 17. Koncert radio kvinteta. 19.15 Večerni koncert. 20.30 Kabaretni večer. — M. Ostrava: 11.30 Reproducirana glasba. 12.30 Opoldanski koncert. 16.30 Jazz. 17.25 Balade. 19.05 Radio kvartet. 20.30 Prenos iz Budimpešte.

EINSTEINOVA SLAVA.

Gospo Einsteinovo je po daljšem času obiskala tuja gospa, prijateljica Einsteinove matere. »Zakaj nas niste nikoli obiskali v Berlinu?« jo vprašajo pri Einsteinovih. »Preveč slavni ste postali zame.«

»Tako, tako,« je dejal Einstein, ko so mu pripovedovali o tem, sedaj so se nas pričeli izogibati še dostojni ljudje.«

Makulaturni

časopisni papir se dobi po Din 3.— za kg v JUGOSLOVANSKI TISKARNI, II. nad.

Dvokolesa

najboljših svetovnih znamk v veliki izbiri zelo poceni. Najnovejši modeli otroških vozičkov od priprostega do najfinejšega in igračni vozički v zalogi. Več znamk šivalnih strojev naj-novejših modelov, deli in pneumatika. Ceniki franco. Prodaja na obroke. »Tribuna« F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov. LJUBLJANA, Karlovska cesta št. 4.

Špeceritsko in kolonijalno blago. umetna gnojila. cement itd. itd.

dobavlja

Gospodarska zveza v Ljubljani

Oblačila za dame in gospode

kupite najceneje pri tvrdki

FRAN LUKIČ, LJUBLJANA

Stritarjeva ulica

Inserirajte

v

»Slov. listu!«

KLIŠEJE

vseh vrst, v poljubni obliki, za eno- in večbarvni tisk, reprodukcije po risbah, perorisih, akvarelnih in oljnatih slikah, fotografijah i. t. d. — dobavlja solidno in po zmernih cenah

Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani

Izdaja konzorcij »Slovenskega lista«. Zastopnik Miha Krek.

Urejuje Ciril Kočvar.

Tisk Jugoslovanske tiskarne. Zastopnik Karel Čeč.

Ljudska knjižnica iz založništva Jugoslovanske tiskarne v Ljubljani: 25. zvezek: Haggard, HICI CESARJA MONTEZUMA. 32 Din. vez. 42 Din. 27. zvezek: Pregej, OTROCI SOLNCA. 24 Din. vez. 32 Din. — 28. zvezek: Haggard, KLEOPARA. 28 Din. vez. 40 Din. — 29. zvezek: Samšek, IZPOD OOLICE. 30 Din. vez. 42 Din. — 30. zvezek: Senknecht, NA POLJU SLAVE. 28 Din. vez. 40 Din. — 31. zvezek: Conan Doyle, ZAOBLJENI SVET (The Lost World). Roman (s slikami). 24 Din. vez. 32 Din.

Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani

priporoča

Praktični sadjar. Zbirka najvažnejših nauk, pojasnjena s 24 barvanimi prilogami in 92 slikami v besedilu. Spisal M. Humek. Vez. 80 Din.

Sadno vino ali sadjevec. Navod, kako ga izdelujemo in kako z njim ravnajmo, da dobimo okusno in stanovito pijačo. Po lastnih izkušnjah priredil in z 42 podobami pojasnil M. Humek. 10 Din.

Sadje v gospodinjstvu. Kratek navod o ravnanju s sadjem, o domači sadni uporabi in o konserviranju sadja in zelenjavi. Priredil M. Humek. 24 Din.

Slovenska kuharica. Velika izdaja, ki ima 668 strani in 2508 receptov, 193 slik v naravnih barvah in veliko slik med besedilom. 7 izpopolnjena in pomnožena izdaja. V celo platno vezana 160 Din.

Sirarstvo. Spisal Anton Pevc, državni mlekar-ski inštruktor. 60 Din, vez. 70 Din.

Gospodinjstvo. Navodila za vsa v domačem gospodinjstvu važna opravila. Sestavila S. M. Lidvina Purgaj. 40 Din, vez. 60 Din.

Patentne divane,

spalne fotele, otomane, modrace v različnih vzorcih, kupite najceneje pri tapetniku FRAN JAGER, Ljubljana, Sv. Petra nasip št. 29.

Ljudska samopomoč v Mariboru

sprejme za slučaj smrti in doživetja vse zdrave osebe od 1. do 90. leta in izplača do največ Din 58.000— na podporah. Zahtevajte brezplačno pristopno izjavo